

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΑΝΑΚΑ-
ΛΥΨΕΩΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑ
ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΩΝ.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗ.

(ὑπὸ I. Δε-Κιγάλλα.)

Dies diem docet.

Ἡ προκολόμβιος (antécolombienne) ἱστορία τῆς Ἀμερικῆς διήγειρε κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρό-
νους τὴν προσοχὴν τῶν σοφῶν· ἐκ διαφόρων πηγῶν
ἠντλήθησαν διδόμενα διαχέοντα ἀνέλπιστον φῶς ἐπὶ ἐπο-
χῆς, ἥτις γενικῶς ἐνομιζέτο βυθισμένη εἰς τὰ σκότῃ βα-
θυτάτης νυκτός. Πρὸ πολλοῦ ὑπῆρχον ἐπίσημα (auten-
tiques) τινὰ Σκανδιναβικὰ χειρόγραφα εἰς τινὰ ἀρκτῶα
μέρη καὶ ἰδίως ἐν Ἰσλανδίᾳ, ἀλλ' οὐδεὶς ἐφρόντιζε νὰ ἐρευ-
νήσῃ αὐτά. Κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους ὅμως χρό-
νους ἡ ἐντιμὸς ἐταιρεία τῶν ἀρχαιολόγων τῆς Ἄρκτου προ-
τιθεμένη τὴν σπουδὴν καὶ ἐρευναν πάσης πατρώας ἀρχαι-
ότητος, ὑπέβαλε καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἡμελημένα ταῦτα
χειρόγραφα εἰς τὰς ἐμβριθεῖς καὶ σπουδαίας αὐτῆς ἐξε-
τάσεις· ἐκ τῶν σοφῶν τούτων ἐξετάσεων ἐξήχθη, ὅτι τινὰ
τῶν χειρογράφων τούτων ἐμπεριέχουσι διαφόρους ἀκριβε-
στάτας γεωγραφικὰς, ὑδρογραφικὰς καὶ φυσικοῖστο-
ρικὰς περιγραφὰς διαφόρων τῆς Ἀμερικῆς χωρῶν, καὶ
πρὸς τούτους θαλασσοπορίας τινὰς καὶ διάφορα ἱστορικὰ
συμβάντα, ἃ ἔλαβον χώραν ἐν τισὶ τόποις τῆς Ἀμερικῆς
κατὰ τὸν δέκατον καὶ ἐνδέκατον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως
αἰῶνα. Τὰ χειρόγραφα ταῦτα συλλεχθέντα, ἐπεξεργασθέντα
καὶ σχολιασθέντα ἐξεδόθησαν ἅμα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν
« Antiquitates Americanae, Sive Scriptorum Septen-
trionales Rexum Ante-Colombianorum in America »
ἑκ μὲν τῆς μνησθείσης ἀξιοτίμου ἐταιρείας, ἐπιμελεῖα
δὲ καὶ σπουδῇ τοῦ ἐντίμου καὶ πολυμαθοῦς αὐτῆς Γραμμα-
τέως K. Ράφνου (Rafn), ὅστις ἐξέδωκε καὶ συνοπτικὴν τινὰ
περίληψιν τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν τοῖς περὶ ὧν ὁ λόγος
χειρογράφοις ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « Memoire sur la
découverte de l' Amerique au dixieme Siecle »
Διατριβῇ, ἥτις μετεφράσθη εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Εὐρωπαϊ-
κὰς γλώσσας, καὶ ἐξ ἧς ἐρανίσθημεν τὸ πλεῖστον μέρος
ἅφ' ὅσα ἀναφέρομεν εἰς τὴν παρούσαν σύντομον διατρι-
βὴν μας, ἥτις οὐδὲν ἄλλο περιέχει ἢ συνοπτικωτάτην
τινὰ περίληψιν θαλασσοποριῶν τινῶν, καὶ ἄλλων ὀλίγων
ἱστορικῶν συμβάντων διατριξάντων ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀνα-

φερομένων ἐν τοῖς εἰρημένοις ἀρχαίοις χειρογράφοις τῆς
Ἄρκτου.

Πρὶν ἢ ἀναφέρομεν δὲ περὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος θα-
λασσοποριῶν, ἀνάγκη πᾶσα νὰ σημειώσωμεν ὀλίγα τινὰ
περὶ Γροελανδίας. Ἡ χώρα αὕτη κατωκίετο ἄλλοτε ὑπὸ
πολυαριθμοῦ τινος λαοῦ Εὐρωπαϊκῆς καταγωγῆς, καὶ δι-
ικανὸν διάστημα χρόνου ἐσχημάτιζεν εἰδικὴν τινὰ ἐπαρ-
χίαν, ἢ διοίκησιν. Ἀλλ' ἡμεῖς σκοπὸν δὲν ἔχομεν νὰ ἐξε-
τάσωμεν τὸ ἐμπεριεχόμενον τῶν πολλῶν χειρογράφων
τῶν ἀφορώντων τὴν χώραν ταύτην· ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπεν-
θυμίσωμεν ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἰσλανδίας κατὰ τὸν Θ'.
αἰῶνα, ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰγγόλδου κατάκτησις αὐτῆς κατὰ τὸ
874 ἔτος καὶ ἡ κατοίκησις αὐτῆς ὑπὸ πολλῶν ἐνδόξων
οικογενειῶν τῆς Ἄρκτου, εἶναι περιστάσεις, αἵτινες προη-
γήθησαν τῆς ἀνακαλίψεως τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ θαλασσο-
πόροι ἀφοῦ διέπλευσαν τὴν περικυκλοῦσαν τὴν Ἰσλανδίαν
θάλασσαν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις αὐτῆς, δὲν ἐβράδυνον
ἀναμφιβόλως νὰ εὑρῶσι τὴν Γροελανδίαν. Μόλις παρα-
τηρήσῃ τις τὰ ἀναρίθμητα πρωτότυπα χειρόγραφα τὰ
ἀφορῶντα τὴν ἱστορίαν τῶν πρώτων κατοικῶν τῆς Ἰσλαν-
δίας, καὶ ἰδεῖ τὴν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐπικρατοῦσαν
δραστηριότητα εἰς τὴν ἀπομεμακρυσμένην ταύτην νῆσον,
ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς θέλει φανῆ εἰς αὐτὸν ὡς φυσικὴ
τις ἀπόρροια τῶν θαλασσοποριῶν καὶ τῶν συμβάντων τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΙΑΡΝΟΥ ΕΡΙΪΛΦΣΩΝΟΣ

EN ETEI 986.

Κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 986 ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ἔτους Ἐρ-
ρίκος ὁ Πυρρός, ἐξορισθεὶς ἐκ τῆς νήσου Ἰσλανδίας, μετέβη
ἐν Γροελανδίᾳ καὶ κατώκησεν εἰς Βρεττάλιδον τῆς Ἐρρί-
κοσφιόρδης. Μεταξὺ τῶν συνοδευσάντων αὐτὸν ὑπῆρξε
καὶ Ἐριῦλφος ὁ τοῦ Βάρδου, συγγενῆς τοῦ Ἰγγόλφου πρώ-
του τῆς Ἰσλανδίας ἀποίκου. Ὁ Ἐριῦλφος οὗτος κατώκησεν
ἐν τῇ μεσημβρινῇ χώρᾳ τῆς Γροελανδίας Ἐριῦλφσινην
καλουμένην. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βι-
άρνος περιήρχετο τὴν Νορβεγίαν. Ἐπιστρέψας δὲ κατὰ
τὸ θέρος ἐν Ἰσλανδίᾳ ἔμαθε τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνα-
χώρησιν· ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ ἀμέσως πλησίον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ μολονότι οὐδ' αὐτὸς οὐδ' οἱ λοιποὶ συνο-
δοῖπόροι τοῦ Βιάρνου εἶχον ἄλλοτε διαπλεύσει τὴν τῆς Γροε-
λανδίας θάλασσαν, μολαταῦτα ἐπεχείρησαν θαρραλέως τὸν
διάπλου τούτον· διὸ ἀποπλεύσαντες ἐκείθεν μετὰ βορείου
ἀνέμου ἔπλεον ἱκανὰς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας διευθυνόμενοι

λίγον πρὸς ἀνατολὰς, καὶ οὕτω πρῶταν τινὰ ἀνεκάλυψαν ἄγνωστον εἰς αὐτοὺς γῆν, εἰς ἣν ἐλιμενίσθησαν, ἃν καὶ δὲν ἐπίστευον ὅτι ἦτον ἡ Γροελανδία. Ἐξετάσαντες τὸν τόπον τοῦτον εὗρον αὐτὸν κεκαλυμμένον ὑπὸ πυκνῶν δασῶν, ἄνευ ὀρέων μὲν, ἀλλὰ διαχωρισμένον ἔκ τινων λόφων· καὶ ἐπειδὴ ἡ χώρα αὕτη οὐδὲν ὁμοιάζει πρὸς τὴν ὁποῖαν εἶχον περιγραφὴν τῆς Γροελανδίας, ἐγκατέλειψαν αὐτήν, καὶ διακπλέοντες δύο εἰσέτι ἡμέρας ἀνεκάλυψαν ἐτέρην γῆν ἐπίπεδον καὶ κεκαλυμμένην ὑπὸ δασῶν. Ἐντεῦθεν διευθύνθησαν εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος, καὶ πλέοντες τρεῖς ἔτι ἡμέρας μετὰ ἀνέμου δυτικομεσημβρινοῦ ἀνεκάλυψαν καὶ ἄλλην γῆν ὑψηλὴν, ὄρεινὴν καὶ ὑπὸ πάγων κεκαλυμμένην· περιπλεύσαντες αὐτήν εἶδον ὅτι ἦτον νῆσος, ὅθεν χωρὶς νὰ προσορμήσωσιν ἀπεμακρύνθησαν πρὸς τὸ πέλαγος καὶ ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνέμου μετὰ τεσσάρων προσέτι ἡμερῶν διάπλου ἔφθασαν τελευταῖον ἐν Ἐριυλόφον τῆς Γροελανδίας.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΒΙΝΛΑΝΔΙΑΣ ΥΠΟ ΛΕΪΦΟΥ

ΕΡΡΙΚΣΩΝΟΣ.

Λεΐφος ὁ τοῦ Ἐρρίκου τοῦ Πυρρόου υἱὸς πληροφορηθεὶς κατὰ τὸ 994 ἔτος, παρ' αὐτοῦ τοῦ Βιάρνου περὶ τοῦ εἰς ἄγνωστους γαίαις προαναφερομένου περίπλου αὐτοῦ, ἐπεθύμησε νὰ γνωρίσῃ τοὺς τόπους τούτους, ὅθεν κατὰ τὸ 1000 ἔτος ἐπέβη μετὰ τοῦ Γερμανοῦ Τυρκέρου καὶ τριᾶκοντα ἄλλων ἀνδρῶν εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον τοῦ Βιάρνου, ὃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχεν ἀγοράσει, καὶ ἐκπλεύσας ἐκ Γροελανδίας διευθύνθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὅπου προηγουμένως εἶχε πλεύσει ὁ Βιάρνος. Μετὰ τινων ἡμερῶν διάπλου ἔφθασαν εἰς τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ πάγων κεκαλυμμένην, ἣν ἐπωνόμασαν Ἐλλυλανδίαν· ἐντεῦθεν διευθύνθησαν εἰς ἄλλο μέρος καὶ εὐρόντες ἄλλην γῆν προσώρμησαν διὰ νὰ παρατηρήσωσι καὶ ἐξετάσωσιν αὐτήν. Αὕτη ἡ χώρα ἦτον ἐπίπεδος, κεκαλυμμένη ὑπὸ πυκνῶν δασῶν, μετὰ ὄμβλων παραλίω, καὶ περικυκλωμένη ἀπὸ ἀμμόδεις ὑφάλους· διὸ ἐπωνόμασαν αὐτὴν *Μαρκλάρδιαν*, ἧτοι *χώραν τῶν δασῶν*· ἐντεῦθεν ἐκπλεύσαντες καὶ διευθύνόμενοι πρὸς ἀνοικτὸν πέλαγος μετὰ βορειοανατολικοῦ ἀνέμου, ἔφθασαν μετὰ δύο ἡμερῶν διάπλου εἰς ἄλλον ἄγνωστον τόπον· ὁ τόπος οὗτος ἦτο νῆσός τις κειμένη πρὸς ἀνατολὰς ἄλλης στερεᾶς γῆς· μεταξύ τῆς νήσου ταύτης καὶ τινος παρακειμένης χερσονήσου ὑπῆρχεν εἶδος μυχοῦ (*baie*) ἔνθα εὐρίσκετο ποταμὸς, ὅστις ἔκ τινος λίμνης ἐξεχέτο εἰς τὴν θάλασσαν. Διαπλεύσαντες ὅθεν διὰ τοῦ ποταμοῦ τούτου εἰσῆλθον εἰς τὴν λίμνην, ὅπου ἠγκυροβόλησαν, καὶ διαμείναντες εἰς τὸ μέρος τοῦτο μέχρι τοῦ προσεχούς ἔαρος, ὠκοδόμησαν καὶ κατάλληλα πρὸς

διαμονὴν οἰκοδομήματα, ὀνομάσαντες τὸ χωρίον τοῦτο *Λεϋροβύδιον*, ἧτοι οἰκίμα τοῦ *Λεΐφου*, τὴν δὲ χώραν ὀνόμασαν Βινλανδίαν, τούτεστι γῆν τοῦ οἴνου, διότι ἀπήντησαν πολλὰς ἀμπέλους μετὰ σαφυλῶν· φθάσαντος δὲ τοῦ ἔαρος ἐφόρτωσαν τὸ πλοῖον τῶν ἀπὸ ζυλικῆν καὶ σαφυλάς καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Γροελανδίαν. (ἀκολουθεῖ.)

ΔΑΜΩΝ ΚΑΙ ΠΥΘΙΑΣ.

Καταδικασθεὶς ὁ Δάμων ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Συρακουσῶν τυράννου ν' ἀποθάνῃ ἐν ὀρισμένη ἡμέρᾳ, ἐζήτησεν ἄδειαν ν' ἀπέλθῃ κατὰ τὸν μεσολαβοῦντα χρόνον εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἵνα διαθέσῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀπαρამυθίου αὐτοῦ οἰκογενείας· ὁ δὲ τύραννος, σκοπῶν ἀναντιβῆτως ν' ἀποποιηθῇ, ἐνέδωκε μὲν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἀδυνάτῳ κατ' αὐτὸν συνθήκῃ τοῦ ν' ἀντικαταστήσῃ ἕτερον ὡς ὄμηρον μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ζῆμιαν. Ὁ Πυθίας ὅμως ἀκούσας τὴν συμφωνίαν παραχρῆμα προσνήχη διὰ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν φίλον αὐτοῦ Δάμωνα.

Ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶσα αὐτοῦ ἡ θεραπεία ἐξεπλάγησαν διὰ τὸ τοιοῦτον, ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐνοήσωσι τὴν πράξιν ταύτην κατὰ τὰς παραδεγεμένας αὐτῶν ἀρχάς. Πλεονεξία κατὰ τὴν αὐτῶν κρίσιν ἦτο τὸ μόνον ἐλαττήριον πάσης ἀνθρωπίνου πράξεως· ἐπομένως τὴν ἀρετὴν, φιλίαν, εὐποιίαν, φιλοπατρίαν καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, ἐθεώρουσαν ὡς ὄρους ἐπινηνοημένους ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἵνα ἐξαπατώσι τοὺς ἀσθενεῖς· κατέκριναν λοιπὸν τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Πυθίου, ὡς προερχομένην ἐκ τῆς παραδόξου αὐτοῦ μωρίας καὶ ἐξ ἐλλείψεως μόνον νοῦς, καὶ μηδαμῶς ἐκ τῆς ἐναρέτου καὶ ἀγαθοποιῶν αὐτοῦ καρδίας.

Προσεγγιζούσης τῆς ἡμέρας τῆς καταδίκης, ὁ τύραννος περίεργος γενόμενος, ἐπεσκέφθη τὸν ἐν φυλακῇ Πυθίαν, καὶ μεμψθεὶς τὴν παράδοξον αὐτοῦ διαγωγὴν, καὶ σκώψας αὐτὸν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ὡς μωρὸν, μάλιστα δὲ τὴν τοῦ Δάμωνος ἐπιστροφὴν φανταζόμενον, «ἐὰν ὁ Δάμων ἐπέστρεφε ἤθελε δειχθῆ, εἶπε, μυθιστορικὸς, ὡς σὺ αὐτός.»—Κυρίε μου, εἶπεν ὁ Πυθίας, ἐν φωνῇ σταθερᾷ καὶ βλέμματι εὐγενεῖ, ἐπεθύμουν, εἰ δυνατὸν νὰ ὑποσῶ μυρίους θανάτους, ἢ νὰ σφάλῃ ὁ φίλος μου εἰς τινὰ τῆς τιμῆς αὐτοῦ ὁμολογίαν· ἀδύνατον, Κύριε μου, νὰ σφάλῃ· εἶμαι τοσοῦτον πεπεισμένος περὶ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ, ὅσον περὶ τῆς ἐμαυτοῦ ὑπάρξεως. Ἀλλὰ παρακαλῶ, ἰκετεύω τοὺς θεοὺς, νὰ τηρήσωσι τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀκεραιότητα συνάμα τοῦ Δάμωνός μου· ἀνθίστασθε πρὸς αὐτὸν σεῖς ἄνεμοι, ἀποτρέψατε τὴν σφοδρότητα καὶ ἀνυπομονησίαν τῶν ἐντίμων αὐτοῦ προσπαθειῶν καὶ ἐμποδίσατε αὐτὸν ὥστε νὰ φθάσῃ μετὰ τὸν θάνατόν μου. Ἐξηγόρασα ζωὴν μεγαλητέρας ἀξίας, μεγαλητέρας τιμῆς παρὰ τὴν ἐμὴν· προσφιλε-